

שכחתיים ולא עוד אלא שנודע שעל מיל' זאהבה
הם בחי' מוחין לאקור וממיל' זאהבה ואילך הם
בחי' מוחין לפנים כן הדבר ג"כ במוסף שעל מילת
זאהבה הם מבחי' אחר מנינות שכחתיים ליש"ות
ומזאהבה ואילך הם מבחי' פנים שכחתיים מנינות
וכן בחזרה על מילת זאהבה הם מבחי' אחר לחכמות
שכחתיים ומשם ואילך בחי' פנים לחכמות שכחתיים
ועיין מ"ש רבינו ז"ל בדרוש אמת ויציב בעינין
תפילת מוסף שבה וממנו תקים לחפילת מוסף
ר"ח והדברים עתיקים למעיין ומצין מדעתו

למוחין דכחך הוא בטבילה סכך הכתיבה לה
המאציל העליון כדי להפיק דעתה ספעס אי' נחלש
העלה עד הכח' דז"א כמות שהיתה בעת אזילותה
הראשון שני מאורו' הגדולים לכן כדי שיהיה לה
כח לעלו' ככח' מתחכים להם יתס"ות מוחין מבחי'
הכחתיים שלהם ואע"פ שאין לדבר הזה צורך זולתי
לנוקדיה נמשכו גם לו כלי שיהיו פנים בעת הזווג

ענין ברכת הלבנה

והנה

מצריכין שיצטוו שבעה ימי' שלימים
מהמולד כדי שיאירו עליה בחג"ל
מג"ת דז"א כי היא יוצא' מאחורי הכי' הח"ת ולמט'
כנודע ולא ידעתי למה לן כל' שבעה הרי מצונו

בפסח מצרים כי האי גוונא' שהיה מקחו בעשור
ושחיטתו צי"ל והפסיקו לה' ימים שיאירו בה
ה' ספי' ראשונות שלו בסוד ה' על יו"ד ה' שלו
על עשר שלה ככל אשר נחב רבינו ז"ל בשער מיעוט
הירח פ"ב כי האריך בדבר הזה ואמאי' לדרך עליה
בטיבן שבעה

וכל

ענין צורך הגרסה דנא הוא כדי לפייס'
על שנתמעטה בחללית המעוט ואע"ג
שכבר נחסייטה ביום החודש בחפילת מוסף כמ"ש
רבי' בדרוש ר"ח ז"ל ולכן אף בזה לא נחקרה
דעתה עד שאמר לה הביאו עלי כשרה עלי לייק'
ר"ל כי עתידה היא בכל ר"ח לעלות עד הכח' לו
ולחזור בקדמותה להיות כני מאורות הגדולים
שוין בקומתן בחפילת המוסף דר"ח כנחשילת
אזילותה כו' ואז נחקרה דעתה כיון שבכל ר"ח
חוזרת לקדמותה כזמן אזילותה יע"ש מכל מקום
כל הפיוס ההוא הועיל לקרר דעתה לפי שעה
חדע שהרי כבר הייתה במדרגה הזו כמ"ש רבינו ז"ל
שהיו שני מאורות הגדולים שוין בקומתם ואפי"ה
בקשה גדולות ומעלות עליונות ואם כן כשתחזור
לאיחנה מקומה הראשון מאי הרויחה על כן

הפיוס ההוא לחפילת מוסף דר"ח אין זה פיוס
גמור אבל מה שאנו מפייעין אותה לרך רמו
טלעחיד לבא חגיע מבקשה והוא כי היחה מנקשת
שתינחן לה רשות כדי שהעלה עמו עד הכח' לכל
כללות עולם האזילות שהוא סוד ליקנא קדישא
דא"א כנודע שז"א עולה שם בחפילת מנחה לשבת
והיא אינה עולה וכל סוד מה שהיחה מבקשת
וטאלת הוא הדבר הזה ואני עני זחלמי ואירא
מחוות דעתי בסוד עומק סאלחה ועל כן בטורה
מוצאת בנו דפוף כל סוף באחרית הימים חבא

למדרגה זו שהעלה עמו עד הכח' לכל כללות
האצי' הוא ליקנא קדישא דא"א וכלדבעינן מימנ'
קמן בח"ל

ופי"ש

רבי' ז"ל אשר במאמרו ברא שחקים
מאמר ו' שהוא הח"ח והיא מקודשת
לו כן האמח שכל שלש עולמות צי"ע הם חילייה
מכמה טעמים שאין כאן מקום לבארם זולת זה
שכן נחב רבי' ז"ל בשער הנסירה מ"ג ז"ל והנה
עולם הבריאה הם בני המל' דאצי' ובשער דרוסי'
אבי"ע יפ"ב ז"ל ואחר שנברר האצי' כולו אז
התקיל ברורי עמיק דבריאה להחברר ע"י נוק'
דז"א דאצי' יע"ש

ומן

האמור טבר"ח בחפיל' מוסף מוחין
הנמשכים הם מכחתיים ליש"ות וזו היא
עיקר הטעם להסרת והליצת החפילין שלנו הנה
נודע הסדר כל ימות עולם שאחר החפיל' מסתלקין
המוחין מנו גופא דז"א לא נשאר בו בתוכו זולתי
רשימו למוחין ומכא' אותו רשימו עומדין בגלות
גופס כל היום כולו לא שחוזרין ז"ון אחר החפילה
א"נא וא"כ גם ביום החודש אחר החפיל' נשאר בז"ון
גם רשימו למוחין דכחתיים הבאים להם בחפילת
מוסף שכן הסברא נותנת שהרי כל היום ומחפילת
מוסף היא עד עת ערב וא"כ אותם מהדרי' מן
המהדרי' ולקביע לימודייהו מלובסין עליה ומפי'
ביום החודש נראה ללאו ספיר עביל בלביטה החפי'
אחר החפילה כדי ללמוד בהם שאין סמך ללביטה
חפילין כל היום אלא מפני רשימו דחפילין למוחין
שישנו כל היום וכהיום הזה שהוא ראש חודש ראש
רשימו גדול מאד מן החפילין ואי עבוד רבנן
תקנהא להסירם ולחלצם אחר היותם מלובסי' היאך
נחזור ללובסם בקום עשה זולתי בחפילת המנחה
למי שבה כן ויש מעט סמך הואיל וכבר עבר זמן
חפיל' מוסף ועדיין אין זה מספיק שהרי בחפילת
המנחה אומר יעלה ויבא וכחב רבינו ז"ל ז"ל והו
הטעם שחקנו לומר יעלה ויבא בעבודה כו' לרמוז
כי כל האורו' יוצאות דרך הנצח עתה וגם לרמוז
כי היא נוקדיה יונקת מן הנצח שלא ע"י בעלה
יע"ש

הנה

מ"ש כי בר"ח אינה צריכה ליו בחפילת
סמריה על יעקב איתמר שהרי בלחש
האורות יוצאות דרך הנצח דז"א וצריכה היא לקבל
ממנו וגם בחזרה אינה צריכה ליו על יעקב איתמר
שהרי האורו' יוצאות דרך החסד דז"א והיא צריכה
לקבל ממנו ביום בחפיל' מוסף לא נזכר יעקב ומה
גם שבפירוש נחב רבינו ז"ל שאז רחל לבדה היא
העולה בג"ר דז"א אבל האורו' באיוו אופני ציאתם
לא נזכר וכנר' שאין שום זיווג במוסף לחש שלעולם
אין זיווגייהו דז"ון בשבתות וימים טובים זולתי
בחזרת המוסף בקול רם והנה בדרוש שני דויעבור
נחב רבינו ז"ל ז"ל ואמנם בימים שיש בהם הלל
כבר ביארנו כי זיווג לאה הוא בקריאת ההלל יע"ש
ואני עני מתחמק אי גם על לאה איתמר שאינה
צריכה ליו ביום ראש החודש

ומן

האמו' שמוחין הנמשכין בחפיל' מוסף
הם מבחינת כחתיים ליש"ות אש כן
צריך להיות שבלחש המשכת המוחין הוא מנינות
דכחתיים ובחזרה הוא מחכמות דכחתיים לפי הכלל
שמשר לנו רבינו ז"ל בשער המוחין דז"א פ"ט
שנשחתיים בעמידה לחש המשכת המוחין הוא
מנינות ליש"ות ובקול רם הוא מחכמות שלהם
והחש איכה שחי בחינות בחי' נינות ובחי' חכמות
ואיכה שחי עמידו' לחש ודחזרה ובמוסף אין שם
אלא בחי' כחתיים ליש"ות וצריך לחלק גם היא על
אופן הנו' בלחש מנינות שכחתיים ובחזרה מחכמות

הוראת שעה ענין ברכת התלבנה

ברם

מ"ס צדא שחקים שהוא הנה"י לידה שגחפסעו בעלמות על צדא שחקים שהם היכלות גדולה גבורה לצריאה סנק' שחקים על סם שחקים מן לצדיקים כו' עיין מ"ס רבי" ז"ל בשער הכסף סוד הכסף לצריאה הוא ארבע אורות שצוננו מחנה"י למל' לאצי"ו ז"ל סם פ"ב והנה צדא קנין כי כמו שמתחין דו"א לאצי"ו הם חנה"י של הגינה וכן מוזין של העל' שהיא נוק' היא חנה"י דו"א גס ל' מוחין לצריאה הם סוד חנה"י למל' והנן איך כל העולמות הם בצדא אי' יע"ש אמנם מ"ס שהיכלי גדולה גבורה לצריאה נקראו שחקים על סם שחקים מן לצדיקים כו' לכל מקום הוא אומר שהנ"ו הם הנקראי' שחקים ועי' בדרוש ה' לולב וכן מסתבר אשר סם יורד זרע קודם ומתחלק ומתבטל ומפס יורד ליסוד החמור ולס' ול' החסד והגבורה הרחוקים אלף שלשעים מצינו ראינו שהזוג הקדוש הוא בח"מ דו"א כמו חפילת מנהה לכל יוס כמ"ס רבי" ז"ל בדרוש חפיל' מנהה שאז סוד היסוד הוא בח"מ ועיין מ"ס רבי"ו ז"ל בשער רחל ולאה פ"ב וכשהח"ת הוא בחי' יסוד החסד והגבורה הם בחי' כ"וה וסוד הדבר עיין מ"ס רבי"ו ז"ל בשער דרושי הכלל דרוש שני ז"ל ובאר עמה ענין מוצאות הפה כו' וא"כ הראשונה הם אוחיות הגרון **אמה"ע אח"ך** יוצא הקול יומר למוך בחיך ושם נעשים אוחיות גיכ"ק כו' ונמצא סדרם כו' והנה הם מחילים ממטה למעלה כי הלא **הסוד היא תחתונה** מכולם וא"כ כשיורדים ה"ג בגרון כו' חסד עליונה מכולם והוא למטה מכולם וא"כ היומר קרוב אל הגרון הוא גבורת הסוד והוא סוד אמה"ע כו' איך **גיכ"ק** הם בחי' לכורא שהוא החיך הנקר' אצל והוא בחי' גבורה הנח כו' ואח"ך ח"ת והוא הלשון הם אוחיות **לעלג"ח** ואח"ך הגבורה והיא בטיני' אוחיות **וססר'ך** כו' איך שפחים בחי' החסד אחרון מכולם והוא צומ"ף יע"ש **תבואה** בדברי רבי"ו ז"ל שהגבורות יומר **מזקוק** מכולם הם גבורה הנח והיא אוחיות גיכ"ק בחיך וגבורת הסוד והיא אוחיות אמה"ע והיא בגרון וסני גבורות אלו הם סני אוחיות **מ"ך** למנח"ך ועיין מ"ס רבי"ו ז"ל בדרוש השופר ובלרוש יו"הך צסוד האליה ועוד כתב בדרוש ה' דעמידה ז"ל ופי חבוי' להמשיך להמחיק ב' גבורות למנח"ך והם הנק' מ"ך כו' והענין כי סני יודין אלו הם הוא'ו שבאמצע נחלקת לסני ווי'ן והס י"ו סינים העליונים וי"ו סינים התחתונים וכאשר הספסע והדינים יורדין מן א"ו הנק' ע"ב ס"ג טבחה ז' יודין יורדין לז"א הם נטמנין חפילה ע"י השינים טבחה שהם סוד השחקים הטומנין המ"ן יע"ש

ומזוג ראשון נמשך תינות אלי' היצירה

ומזוג סני נמשך תינות אל' העשיה מאן והיות לבד יע"ש ויומר כי הנה כתב בשער מדומ"ן פ"ד ופי"ד ששמות המלאכים באים מזוג עליון לנסיקים דו"ן שהוא זוג רוחני מזל ולכן אינם באים בצד הנוף כמו נשמות בני אדם יע"ש ונ' לע' שסוד זוג נסיקים הוא אוחיות באהבה וממלא בשם כל אחד רוח וכלל כלול מתחין רוחין שלו ושל חנירו כמ"ס רבי"ו ז"ל סם פ"ט ונמצא שם מלאכים מדבר ויס מלאכים מנוק' וכולם נזוירין מזוג נסיקים דו"ן הרי וברות פיו כל צבאם

חק

הוא ז"א ומקריא המלינוק' דו"א כאומר כי יש מלאכים מסערא דלכורא ז"א ויס מלאכים מסערא לנוק' ואינם מסנים תפקדם כל מסערתם

ששים

ושמשים כל העולמות **גם ו"ן דל"ני** לעשות רצון קוניהם א"וה ומלבד עומק הענין שגם ו"ן מבררין מברורי אחרונים דא"וה ומעלין אוחס למ"ן עול זאח כתב רבי"ו ז"ל בשער הנסירה פ"ד ז"ל **ובנה חנין** למה אימא עילא' אחקריאח מידה כי הלא היא המולדת וקוננת קצבה בז"א כי הנה בהחפשות פק' אי' שבה תוך ז"א נעשה בו ססרי' אחד שלימה כו' ונמצא כי שייעור קצבת המקום חלוי בה ז"א בו כו' וזה ענין האמה המולדת ונוחנת ונעשה מידה לכל היריעו' ע"י החפשותה בחוכו ונוחנת קצבה בו ואומרת מכאן עד כאן יהיה חכמה מכאן עד כאן יהיה חסד כו' וז"ל מידה אחד לכל היריעו' ואיך מלידת' בחוך אלא בהחלטה בחוכו יע"ש וכן כתב בדרוש סני דעמידה במילת מ"ך עזר ז"ל ויס גי' אחרו כי קו המידה שבו נעשה ז"א הוא סם אהיה וקו המידה של נוק' הוא סם כ"ו **בוכ"ו** שהוא גי' ל"ג ע"ש

ואמר

קוניהם על כה"י דאימא המחלבים בו והוא גי' שחי פעמים קס"א אע"ב טבחה דאימא המחלבים בו הם סוד קס"א קמ"ב קט"ה כנודע לפעמים הם סני קס"א כמ"ס רבי"ו ז"ל בכמה מקומות

פועל

אמת הוא ז"א ונק' כן מכתה טעמיה חדא שכל ננין פרנפו הוא ע"י הבינה וע"י כ"ג אחון דאורייתא היוצאים מיסודה אל תוך ז"א ואלו מתשטטים בג' קוים שבו כמ"ס רבי"ו ז"ל בדרוש סני דעמידה בתחילת ברכה ראשונה וזו מתשטטים בג' קוין אות' אי' ראשונה לקו ימין אות' ת' אחרונה לקו שמאל' אות' מ' באמצעיתא והוא סוד מוחמו של הקב"ה אמת כמ"ס רבי"ו ז"ל בשער הירח פ"ג ועיין מ"ס רבי"ו ז"ל בשער השמות פ"ז ז"ל מספר האורות המקיפים לז"ן הם כ"א כי י"ט פעמים אהיה יש צי"ט ספרי' של ז"ן כו' וא"י אור המקיף לז"ס דו"א וא"י אור המקיף לכל הי"ט דנוק' הרי כ"א אהיה והוא סם אהיה במספר הרבוע שהוא כ"א פעמים שעולים בגי' אמת והו' מוחס אמת יע"ש הרב איך ז"ן נקראים אמת ומשפט הלשון הכי הדיע שז"ן ששים ושמחים לעשות רצון קוניהם שהם א"וה א"וה א"וה הוא ז"א צסוד כונו שמים גבורה וגם פעולתו דאצי' שהיא המל' נוק' ד"א צסוד בחכמה יסד איך כנודע אמת שגם היא נקר' אמת וכל זה הוא כמו הנעשה אל הדרוש ויען שא"וה הם המתקנים את ו"ן וצידם דא"וה למעט אורם או להרבות אורם כרצונם לכן

המורם

מלכני רבי"ו ז"ל שהסני גבורות לנ"וה נמשכין מן חיך וגרון והם סוד מ"ן למנח"ך ובעצרת דרך השינים נטמנין והם גבורה שצננרו' ואח"ך בעצרת לך השפחות נמחקים באוחיות צומ"ף שהוא החסד שגבורות הרי שחסד והגבורה הם הטומנין ומתחקים את הגבורו' לנחא והול

וברוח

פיו כל צבאם סוד רוח הוא ז"א ופיו הוא המל' נוק' דו"א כדאמר' מל' פה חקן ז"א **כל צבאם מלכני היצירה** הנק' צבא של מעלה **סוד הענין** הוא מ"ס רבי"ו ז"ל בסדר אבי"ש פ"ה שזו"ן לאצי"ו יש בהם סוד סני וזוגים

לא נמרו כל הנירוין להבדר לא מו"מ ורפ"ח
 דא"א ולא מו"מ ורפ"ח דאנא יולא מו"מ ורפ"ח
 דאימא ולא מו"מ ורפ"ח דו"א ולא מו"מ ורפ"ח
 דמל"י מכל אי מן הכ' פרוסין בעת חיקון
 העולמות. נהבדר ונחקן מה שעלה ברוון
 המאניל העליון ונסאר עדיין להבדר לדורו עולם
 מכל אי ואי תמלקי המלכים עליהם על בן הונרך
 הדבר סכל אי ואי ירדו ז"ח סלו על דרך יבא בעל
 הסור ועמוד על סורו כדי לסייע בבירו המלכים
 סלו והם הדברים סכח רבינו ז"ל בסער טעמי
 המצוה פ' בהר מצוה טביעה ז"ל והנה נודאי
 כי אין הנירוין מחברין לא ע"י החמקוני לצדם
 ולא ע"י העליונים לצדם והם צריכים זה לזה כי
 העליונים צריכים למעשה החמקונים בסוד חנו עו
 לאהים והחמקונים לסייע העליונים כמ"ס הבחז
 ומעשה ידינו כוננה עלינו לכן בימי החול יורדים
 עולמות העליונים למטה ממדרגתם וטעם מחלצתים
 כדי לעזור ולסייע בענין בירור אלה המלכ"י והי'
 ספירו' תחוננו' דאנינו' יורדין ומחלצתין בטסת
 ימי המעשה יע"ש

קרי

טנפי' כחב שאין יורדין רק הז"ח ואם
 כוכל מ"ס רבינו ז"ל שהללים דאנינו'
 יורדין ומחלצתין בני"ע הוא על הז"ח דכל פרוסין
 והאמת טהם נקראים כלים וגופים סגנ"ר דכל אי
 ואי נקראים מומין ודע סרבינו ז"ל בסער ח"ק
 פ"ח אחר סכח סוד ירידה כלים דאנינו' ועשייתם
 דמ"נ טמה בפרוסים סנגדס דני"ע

עור

פחז ז"ל ואפס' טעל דרך זה יהיה
 מהביראה אל היצירה ומן היצירה אל
 העשיה יע"ש כי כאן אמרו בדרך אפס' בטע' דרוסי
 אבי"ע ס"ה כחג ז"ל ולע כי כל הנז"ל הוא בין
 בא"א ובין באבא ובין באימא דאני' וכע"ל' בכל
 פרצו' א"א כו' דני"ע יע"ש : ולפ"ז גם
 בני"ע יש החלצתו פרוסין' עליוני' בעולמו' שחחמו
 וצריך לומר שהוא בזה האופן טמה' פרוסין' הכוללים
 דבריאה יורדין שני כלים אמצעי ומיוון כלים
 אמצעים מחלצתין בפרוסים סנגדס דערנח
 בפרוסים עולם היצירה וכלים מיוונים מחלצתים
 בפרוסים סנגדס דערנח בעולם העשיה ומה'
 פרוסין הכוללים לעולם היצירה יורדים כלים
 המיוונים לבד ומחלצתין בפרוסים סנגדס דערנח
 בעולם העשיה והסחא נמצא עולם העשיה מלובשין
 בחוכם כלים ליצירה ובחוכם כלים דברי' ובחוכם
 כלים דאנינות ואם הם דברי רבינו ז"ל דדרוסינו
 כי שעולתם בחול הם פועלים על ידי אצי' דבריאה
 וברי' ביציר' ויצירה בעשיה וזאת הפעולה האמורה
 בדברי רבינו ז"ל היא מלאכת הברי' אשר הם עושים
 ומבררין בכל יום מן הז"ח הידועים וזאת הפעולה
 שורשה ועיקרה היא בעולם העשיה אשר גם ט"ל
 אבות מלאכות ועוד שאינם צאים כל עצמם אלא
 לסייע אוחנו ואנחנו נחונים מטה מטה בעו' העשיה
 והכל חלו בירנו הפילחנינו ועסק קורחנינו וקיום
 המצוה ומה שחילק רבינו ז"ל שבאדך ישראל סוד
 ההחלצתו הוא עד דבריאה ביצירה ובחוכה לארץ
 חלצת גם היצירה בעשיה צריך להבין היטב מ"ס
 דניו' ל' בסער מאמרי רשב"י יע"א ובע' הסוסקים
 פ' בראיית בענין אל"ה קודם שחטא כיצד היו
 העולמות במצבן ונמשדס ומהיכן נברא כי מחקוס
 בפרתו נברא וטעם צתב רבינו ז"ל בסערט בי ארץ
 ישראל

וללכנה
 אמר סתחמטס עטרת ספארת
 כו' סז"ח ואל הכטיחו למלכות
 טלע"ל חעלה על סח"ת דאימא ומח"ת דאימא
 יע"ה כח' אליה וזאת כו' אי נמא ויהונו שני מלכים
 מסתמטים בכח אחד והם הם העליון של חפילת
 מנחם דסבא אלף סכומן הזה הוא מסבא לסבא
 ולעמיד יהיה הדבר הזה קדיר ולא פסיק בחוספת
 מרובה שחעלה היא עד ארץ כתר לכל כללות
 עולם האנינו' מה שאינה עולם עכשו' אפי' נסבת
 וארי זה הוא עיקר הפיוס שאנחנו משייטין אוחה
 באמרינו אליה לסוף כל סוף באחרית הימים תגיע
 אליה טאה ובקסחה

ובענין

ברוך יוצריך סחקינו לומר ג"ס
 סוד הענין כי היחה טבוע גדולה
 בא"א סכל זמן טלא יהיה זונג בז"ון נבחי' מיה
 סנהס גם א"א עלאין לא יודונו ציניהס בבחינת
 חיה טנהס ועיין מ"ס רבינו ז"ל בסער טנה"א פ"ג
 ובסער הזוונים פ"א באופן סכל ד' עולמו' אבי"ע
 בא"א הארבע טהם א"א עלאין וז"ון סכל עולם
 ועולם אינביניהס זונג נבחי' החיה טנהס ועל כן
 בדרך חפילה הקינו לאומרו בדרך חפילה ג"ס
 כנגד בני"ע כי כנגד אצי' אין בנו כח לאומרו ומה
 גם כי צריך ההכרה להיות מלמעל למעלה מעחיק
 ומא"א כיון שהבדר או הסבועה היחה בא"א עלאין
 וכמ"ס במוספר החקוני' ז"ל ואם הוא נדר מסטרא
 דא"א כו' סליק לגביה יהוא דאחמר ביה כי יפלא
 ממך דבר ואחמר ביה במוסלא ממך כו' ומומה
 מחיר צימיד

ענין ימים טובים לישראל

הבנה
 רבינו ז"ל כחב דפרוס א' ז"ל ודע
 שאע"ס סכל ששח ימי החול פועלים
 ז' מידוח לו כנודע אינו דומה פעולתו בטסת ימי
 החול לסעולתם בימים אלו כי פעולתם בטסת ימי
 החול הם פועלים ע"י אצילות דבריאה ובריאה
 ביצירה בארץ ישראל ויצירה ג"כ בעשיה בח"ל כו'
 יע"ש

לפי

מ"ס רבינו ז"ל נכתה מקומות ובפרט
 גפ"א ופ"ב בסער הסמו' סכל אי' ואחד
 מה' פרוסין הכוללים כל האצי' טהם א"א וא"א
 וז"ון בפרטות מכל אחד מהם טלס כלים טהם
 יורדין ומחלצתין בפרוסין' סנגדס דערנח דני"ע
 ונעשי' בחי' נטמה להם כנון טלס כלים דא"א יורדין
 כלי הסניתי בא"א דברי' וכלי אמצעי בא"א דיני'
 וכלי מיוון בא"א לעשיה וכן כלים דא"א כלים
 הסנימים בא"א דבריאה וכלים אמצעים בא"א
 דיצירה וכלים מיוונים בא"א לעשיה וכן
 כלים דז"ון יורדין ומחלצתין בז"ון דני"ע
 ואין להאריך צריך לומר שאין הדברים
 כשזוטן ואינם אלא ז"ח סל כל אחד ואחד והענין
 הוא טבע השצירה ומיחח המלפים הידועי' היה
 השצירה בפרטות כו' מכל אחד ואחד כו' דא"א
 וז"ח דאנא וז"ח דאימ' וז"ח דו"א וז"ח דמל' כמ"ס
 דניו' ז"ל באורך פס"ז ובפ"ז משער השצירה ומכל אי'
 מה' פרוסין הכוללים כל עולם האצי' ירדו פנימיות
 בליח ופנימו' רש"ח ניצוין טנהס לעולם הבריאה
 ואמצעיית כליהם ואמצעיית רש"ח ניצוין טנהס
 לעולם היצירה ומיווניות כליהם ומי' רש"ח ניצוין
 טנהס לעולם העשיה ונעת חיקון ויורדי' כל העולמות

לעשיה, **שלא ישנו את תפקידם** [יכוין להטשיך הארת המוחין ונרנח"י דנפש מכלים חיצוניים דו"ן דאצילות לשלשה כלים חיצון ואמצעי ופנימי ד"ס דו"ן דבי"ע דעשיה שהיא ה' אחרונה דהויה וב"ן יוד הה וו הה אל **אדנין** **ששים ושמתים** כל העולמות הנז' בשפע שקבלו מנת חלקם מהמוחין שבנו"ה דאימא

שהם ב' שמות קס"א אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי

המאירים לכל העולמות לעשות רצון מוניהם פועל

ו"א הנבנה ונתקן ע"י כ"א פעמים אהיה

שסספרם אמת שפעולתו שהיא

המלכות המקבלת ממנו וכל בי"ע הנתקנים

על ידה כולם נחתמו בחותם אמת שהוא

הז"א וללבנה שהיא המלכות אמר

הקב"ה שהוא אריך שתתחדש לעתיד

לבוא ותתעלה ותהיה עטרת שהוא הכתר

שלה שעד עתה היתה עומדת עד ב' שלישי תפארת דז"א

[ולוקחת שלישי וחצי שהם ג"פ אור כמספר כתר ששם הוא עמודא

דאמצעיותא נופא דאילנה ששם הוא שורשי רוחות בני ישראל וזהו

לעמוסי בטן. הנה לעתיד תתעלה עד מקום הכתר דז"א העוסד

בת"ה דבינה שהוא מדרגה ז' של עליות הנוק' ששם היתה עמוסה עמו

בבטן אימא שאף הם רוחות ישראל עתידים להתחדש

לעלות כמותה כמות ה' תתאה וו"ן כמות ה' עילאה וכן עולמות

בי"ע עתידים לעלות [דהיינו ששורשי נשמות בני ישראל הם במחצב

הנשמות הנקרא בריאה יתעלו במקום המלכות דמחצב הספירות

ועוד יתעלו יותר עד שיתעלה ז"א דכללות במקום א"א ונוק' דז"א

דכללות שהם יעקו"ר דכללות במקום אבא שהם או"א עילאין שהוא

עד הגרון דא"א וכללות עולם הבריאה במקום אימא דכללות

האצ"י שהם ישו"ת ויצירה דכללות במקום ז"א דאצ"י ועשיה

איהתיווה

ויזווג או"א עילאין וימשיך השאר לישסו"ת וישאיר שם המוכחר שבהם [שהם חג"ת נה"י דבינה דמ"ה ומלכות דחכמה דב"ן דישי"ם, ומלכות דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דב"ן לתבונה].

איהתיווה

ויזווג ישסו"ת ושארית המוחין [שהם חג"ת נה"ים דמ"ה וחג"ת נה"ים דב"ן חו"ן מכתרים דז"ת דב"ן] ימשיכם ליסוד ומלכות דישסו"ת. ימשיכם ליסוד ומלכות דישסו"ת מלובשים בצלמי המיחין של הברורים שלהם שכבר עלו ונתקנו ועתה יכוין להוציא ג' צלמי המוחין דנרנח"י דנח"י דמ"ה וב"ן דז"א ויכוין להמשיכם לשדעה פרצופים הפנימים שהם בחב"ד הכוללים דז"א :

במאמרו מאמר היא רחל המקודשת לואו שהוא ז"א ובנה"י שלה [נתפשטו בעולמות עד] **ברא** שני היכלות חסד ונבורה שבבריאה הנקרא. **ישחקים** השוחקים מ"ן דמנצפך א) [יכוין להמשיך מהמוחין שנמשכו בזו"ן הארת המוחין ונרנח"י דנשמה מכלים פנימיים דזו"ן דאצילות לשלשה כלים חיצון ואמצעי ופנימי ד"ם דזו"ן דבי"ע דבריאה שהיא ה' ראשונה דהויה וס"ג ואל שדי יוד

הי ואו הי אל שדיו וברוח דז"א היוצא דרך פין שהיא הנוקי רחל על ידה היקן, **כל צבאם** דיצירה [יכוין להמשיך הארת המוחין ונרנח"י דרוח מכלים אמצעיים דזו"ן דאצילות לשלשה כלים חיצון ואמצעי ופנימי ד"ם דזו"ן דבי"ע דיצירה שהיא ו יוד **חא ואו הא אל יהוה**] חכ ע"י ז"א, **וזמן ע"י רחל שעל ידה**, **נתן להם** לעשיה

א) א"ה לתשוקת יחודי סגולה הדפסנו כאן מה שיש יהרון בסידור הארוך ולכן הושם במסגרת למען לא יחסר והבוחר יבהר בטוב והישר :

דכללות במקום נוק' דזיא דאצי' ויהיו כל העולמות נכללים בעולם האצי' שהוא עד קימת רגלי איא וזה יהיה אפילו בחול כמו שהיו בערב שבת קודם חטא אדם הראשון וזהו ולפאר במקום זיא שהוא תיבת דכללות האצי' שם יהיה מקום ליוצרים שהוא היצירה ותחתיו העשייה וכל עילוי זה יהיה בכח שם היוצא מרית על שם כבוד מלכותו שבים שהוא באית כיש בלי שטספרו מיב אתוון דאנא בכח שבעולם היצירה כזה.

אביג יתיץ סריע שטין נגיד יכיש במיר צתיג.
 חקב טניע יג'ל פזיה שמז ציית:

ברוך א אלה אלהי אלהים להאיר בהם כח אותיות דמי דעיב מוחין דאבא שהוא פרצוף כינה דאבא יוד ויו דלת. הי יוד ויו יוד ויו. הי יוד. לפרצוף הנוק' לפייסה אתה יהוה ויהי יאהדונהי מהדש חדשים: ר"ל לעתיד לבוא יתחדשו נויה דנוק' ויתמלאו שפע מכח אבא באמצעות אימא שלא עיי זיא:

(א) סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 אֵתִיה יְהוָה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה
 יתוה אֵתִיה אֵתִיה יתוה יוד הא ואו הי יוד תה וו תה
 יתוה יתוה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנחי והם הויות ואהיה המנוקדות דכחביד והם מוחין ונרנחי דכלים פנימיים דייס דיצירה שהוא נרנחי דנחי דרוח דחחין בניה דתי דכחביד דכלים פנימיים דהיפ

(א) איה כל הכונה הנז' בגי'פ סיט תהא, היא מסידור הארוך אך בקצר כתוב גי'פ סיט פשוט ואח"כ כתוב להחיר השבועה ודעת מהרה"ג מוהר"א ענתכי יצי שצריך לכוין בזה והבוחר יבחר והיעב"א.

דהיפ יצירה התחתונה וליצירה דאצי שהוא ן יוד הא ואו
הא אל יהוה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה אָהִיָּה יוֹד הִי וִיו הִי יוֹד הִי וְאוּ הִי
יְהוָה יְהוָה אֵל הִי יוֹד הִי אֵל הִי יוֹד הִי

אֵהִיָּה אֵהִיָּה יוֹד הִי וְאוּ הִי יוֹד הִי וְאוּ הִי
יְהוָה יְהוָה אֵל הִי יוֹד הִי אֵל הִי יוֹד הִי

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנחיי והם הויות ואהיה המנקדות
דחגית שהם נרנחיי דרוח עם חלקי המוחין שבהם לחחין
בגיה דתיי דחגית דכלים אמצעיים דהיפ יצירה התחתונה וליצירה
דאצי שהיא ן יוד הא ואו הא אל יהוה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה אָהִיָּה יוֹד הִי וִיו הִי יוֹד הִי וְאוּ הִי
יְהוָה יְהוָה אֵל הִי יוֹד הִי אֵל הִי יוֹד הִי

אֵהִיָּה אֵהִיָּה יוֹד הִי וְאוּ הִי יוֹד הִי וְאוּ הִי
יְהוָה יְהוָה אֵל הִי יוֹד הִי אֵל הִי יוֹד הִי

אָהִיָּה
יְהוָה

ויכוין להמשיך הארת המוחין והנרנחיי והם הויות ואהיה
המנקדות דנהיים שהם נרנחיי דנפש דרוח לחחין בגיה
דתיי דנהיים דכלים חיצוניים דהיפ יצירה התחתונה וליצירה
ראצילות שהיא ן יוד הא ואו הא אל יהוה

אח"כ יכוין להתפלל להתיר השבועה שנשבע הקב"ה שהוא אבא
שלא יכנס בירושלם של מעלה שהיא אימא להודווג אריא
ואצילות

איהתיווה

ויזווג או"א עילאין וימשיך השאר ליססו"ת וישאיר שם המוכחר שבהם [שהם חג"ת נה"י דבינה דמ"ה ומלכות דחכמה דב"ן דישי"ם, ומלכות דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דב"ן לתבונה].

איהתיווה

ויזווג ישסו"ת ושארית המוחין [שהם חג"ת נה"ים דמ"ה וחג"ת נה"ים דב"ן חו"ן מכתרים דז"ת דב"ן] ימשיכם ליסוד ומלכות דיססו"ת. ימשיכם ליסוד ומלכות דיססו"ת מלובשים בצלמי המיחין של הברורים שלהם שכבר עלו ונתקנו ועתה יכוין להוציא ג' צלמי המוחין דנרנח"י דנח"י דמ"ה וב"ן דז"א ויכוין להמשיכם לשדעה פרצופים הפנימים שהם בחב"ד הכוללים דז"א :

במאמרו מאמר היא רחל המקודשת לואו שהוא ז"א ובנה"י שלה [נתפשטו בעולמות עד] **ברא** שני היכלות חסד ונבורה שבבריאה הנקרא **ישחקים** השוחקים מ"ן דמנצפך א) [יכוין להמשיך מהמוחין שנמשכו בזו"ן הארת המוחין ונרנח"י דנשמה מכלים פנימיים דזו"ן דאצילות לשלשה כלים חיצון ואמצעי ופנימי ד"ים דזו"ן דבי"ע דבריאה שהיא ה' ראשונה דהויה וס"ג ואל שדי יוד

הי ואו הי אל שדיו וברוח דז"א היוצא דרך פין שהיא הנוקי רחל על ידה היקף **כל צבאם** דיצירה [יכוין להמשיך הארת המוחין ונרנח"י דרוח מכלים אמצעיים דזו"ן דאצילות לשלשה כלים חיצון ואמצעי ופנימי ד"ים דזו"ן דבי"ע דיצירה שהיא ו יוד **חא ואו הא אל יהוה חכ ע"י ז"א**, **וזמן ע"י רחל שעל ידה**, **נתן להם לעשיה**

א) א"ה לתשוקת יחודי סגולה הדפסנו כאן מה שיש יהרון בסידור הארוך ולכן הושם במסגרת למען לא יחסר והבוחר יבהר בטוב והישר :

לעשיה, **שרא ישנו את תפקידם** [יכוין להטשיך הארת המוחין ונרנח"י דנפש מכלים חיצוניים דוויין דאצילות לשלשה כלים חיצון ואמצעי ופנימי דייס דוויין דבי"ע דעשיה שהיא ה' אחרונה דהויה ובין יוד הה וו הה אל **אדנין** **ששים ושמתים** כל העולמות הנז' בשפע שקבלו מנת חלקם מהמוחין שבנויה דאימא

שהם **ב' שמות קס"א אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי** המאירים לכל העולמות לעשות רצון מוניהם פועל

ו"א הנבנה ונתקן ע"י כ"א פעמים אהיה
 שסספרם אמת שפעולתו שהיא
 המלכות המקבלת ממנו וכל בי"ע הנתקנים
 על ידה כולם נחתמו בחותם אמת שהוא
 הו"א וללבנה שהיא המלכות אמר
 הקב"ה שהוא אריך שתתחדש לעתיד
 לבוא ותתעלה ותהיה עטרת שהוא הכתר

שלה שעד עתה היתה עומדת עד ב' שלישי תפארת דו"א
 |ודוקחת שלישי וחצי שהם ג"פ אור כמספר כתר ששם הוא עמודא
 דאמצעיותא נופא דאילנה ששם הוא שורשי רוחות בני ישראל וזהו
 לעמוסי בטן. הנה לעתיד תתעלה עד מקום הכתר דו"א העומד
 בת"ה דבינה שהוא מדרגה ז' של עליות הנוק' ששם היתה עמוסה עמו
 בבטן אימא שאף הם רוחות ישראל עתידים להתחדש
 לעלות כמותה כמות ה' תתאה ווויין כמות ה' עילאה וכן עולמות
 בי"ע עתידים לעלות |דהיינו ששורשי נשמות בני ישראל הם במחצב
 הנשמות הנקרא בריאה יתעלו במקום המלכות דמחצב הספירות
 ועוד יתעלו יותר עד שיתעלה ז"א דכללות במקום א"א ונוק' דו"א
 דכללות שהם יעקו"ר דכללות במקום אבא שהם או"א עילאין שהוא
 עד הגרון דא"א וכללות עולם הבריאה במקום אימא דכללות
 האצ"י שהם ישסו"ת ויצירה דכללות במקום ז"א דאצ"י ועשיה

דכללות במקום נוק' דזיא דאצי' ויהיו כל העולמות נכללים בעולם האצי' שהוא עד קימת רגלי איא וזה יהיה אפילו בחול כמו שהיו בערב שבת קודם חטא אדם הראשון וזהו ולפאר במקום זיא שהוא תיבת דכללות האצי' שם יהיה מקום ליוצרם שהוא היצירה ותחתיו העשייה וכל עילוי זה יהיה בכח שם היוצא מרית על שם כבוד מלכותו שבים שהוא באית כיש בלי שטספרו מ"ב אתון דאנא בכח שבעולם היצירה כזה.

אביג יתיץ סריע שטין נגיד יכיש במיר צתיג.
 חק"ב טניע יג"ל פז"ה שמו ציית:

ברוך א אלה אלהי אלהים להאיר בהם כ"ח אותיות דמי' דעי"ב מוחין דאבא שהוא פרצוף כינה דאבא יוד ויו דלת. הי יוד ויו יוד ויו. הי יוד. לפרצוף הנוק' לפייסה אתה יהוה ויהוה יאהדוניהי מהדש חדשים: ר"ל לעתיד לבוא יתחדשו נויה דנוק' ויתמלאו שפע מכח אבא באמצעות אימא שלא עיי זיא:

(א) סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 אֵתִיה יְהוָה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה
 יתוה אֵתִיה אֵתִיה יתוה יוד הא ואו הי יוד תה וו תה
 יתוה יתוה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנחי והם הויות ואהיה המנוקדות דכחב"ד והם מוחין ונרנחי דכלים פנימיים דייס דיצירה שהוא נרנחי דנחי דרוח דחחין בניה דתי דכחב"ד דכלים פנימיים דה"פ

(א) איה כל הכונה הנז' בגי'פ ס"ט תהא, היא מסידור הארוך אך בקצר כתוב גי'פ ס"ט פשוט ואח"כ כתוב להתיר השבועה ודעת מהרה"ג מוהר"א ענתכי יציי שצריך לכוין בזה והבוחר יבחר והיעב"א.

דהיפ יצירה התחתונה וליצירה דאצי שהוא ו יוד הא ואו
הא אל יהוה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה אָהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי

אֵהִיָּה אֵהִיָּה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הא אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנחיי והם הויות ואהיה המנקדות
דחגית שהם נרנחיי דרוח עם חלקי המוחין שבהם לחחין
בגיה דתי דחגית דכלים אמצעיים דהיפ יצירה התחתונה וליצירה
דאצי שהיא ו יוד הא ואו הא אל יהוה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה אָהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי

אֵהִיָּה אֵהִיָּה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הא אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הה

אָהִיָּה
יְהוָה

ויכוין להמשיך הארת המוחין והנרנחיי והם הויות ואהיה
המנקדות דנהיים שהם נרנחיי דנפש דרוח לחחין בגיה
דתי דנהיים דכלים חיצוניים דהיפ יצירה התחתונה וליצירה

ראצילות שהיא ו יוד הא ואו הא אל יהוה

אח"כ יכוין להתפלל להתיר השבועה שנשבע הקב"ה שהוא אבא
שלא יכנס בירושלם של מעלה שהיא אימא להודווג אריא
ואצילות